

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 2 stycznia 2020 r.

Pozycja 5

POSTANOWIENIE z dnia 3 października 2019 r. Sygn. akt Ts 50/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Mariusz Muszyński – przewodniczący i sprawozdawca
Michał Warciński
Andrzej Zielonacki,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 31 maja 2019 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej B.B.,

p o s t a n a w i a:

uwzględnić zażalenie.

Orzeczenie zapadło większością głosów.

UZASADNIENIE

W sporządzonej przez radcę prawnego i wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 22 marca 2018 r. (data nadania) skardze konstytucyjnej B.B. (dalej: skarżąca) zarzuciła niezgodność art. 64 § 2 w związku z art. 40 § 4 i 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (ówcześnie: Dz. U. z 2013 r. poz. 267, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, ze zm.; dalej: k.p.a.) w zakresie, w jakim określa ten sam termin do uzupełnienia braków formalnych dla osób zamieszkałych w kraju i za granicą z art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Postanowieniem z 31 maja 2019 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu stwierdzając, że art. 32 ust. 1 Konstytucji nie może być samodzielny wzorcem kontroli w sprawach inicjowanych skargą konstytucyjną.

W zażaleniu z 12 czerwca 2019 r. (data nadania) na powyższe postanowienie skarżąca wniosła o nadanie skardze dalszego biegu. Jej zdaniem wykładnia językowa art. 79 ust. 1 Konstytucji prowadzi do wniosku, że skarga konstytucyjna może dotyczyć każdego naruszenia prawa, a wskazany przez nią wzorzec kontroli gwarantuje prawo do równego traktowania przez władze publiczne.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK),

skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym. Bada w szczególności, czy w wydanym postanowieniu prawidłowo stwierdzono istnienie przesłanek odmowy nadania skardze dalszego biegu.

2. Trybunał uznaje, że postanowienie o odmowie nadania rozpatrywanej skardze konstytucyjnej dalszego biegu jest nieprawidłowe, a zarzuty sformułowane w zażaleniu zasługują na uwzględnienie.

3. Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego dotyczące art. 32 Konstytucji jako wzorca kontroli w postępowaniu inicjowanym skargą konstytucyjną jest niejednolite. Oprócz, przywołanego w zaskarżonym orzeczeniu, postanowienia z 24 października 2001 r. (sygn. SK 10/01, OTK ZU nr 7/2001, poz. 225), Trybunał wydawał również orzeczenia, w których dopuszczał art. 32 Konstytucji jako samodzielny wzorzec kontroli (por. wyroki z: 18 października 2005 r., sygn. SK 48/03, OTK ZU nr 9/A/2005, poz. 101; 29 listopada 2006 r., sygn. SK 51/06, OTK ZU nr 10/A/2006, poz. 156; 29 listopada 2007 r., sygn. SK 43/06, OTK ZU nr 10/A/2007, poz. 130; 21 października 2008 r., sygn. SK 51/04, OTK ZU nr 8/A/2008, poz. 140; 12 kwietnia 2011 r., sygn. SK 62/08, OTK ZU nr 3/A/2011, poz. 22 i 24 kwietnia 2014 r., sygn. SK 56/12, OTK ZU nr 4/A/2014, poz. 42).

Mając na uwadze powyższe rozbieżności należy uznać, że wątpliwości dotyczące tego, czy art. 32 ust. 1 Konstytucji może być samodzielnym wzorcem kontroli powinny być pozostawione do rozpoznania na etapie kontroli merytorycznej.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.